

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **S. C.**
bytem x
zastoupený JUDr. Janou Toušovou, Ph. D., advokátkou
sídlem Randova 204, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2021 č. j. MD-34814/2021-160/3

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů ze dne 11. 11. 2021 č. j. MD-34814/2021-160/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Jany Toušové, Ph. D., advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“),

potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 5. 2021 č. j. MHMP 659227/2021/Bac.

2. Žalobce ve své žalobě namítal, že přestupkové řízení bylo provedeno nezákonným způsobem, a to zejména s ohledem na to, že správní orgán dospěl k závěru, že bylo nepochybně zjištěno a prokázáno, že se žalobce dopustil přestupku. Měl za to, že tyto závěry neodpovídají výsledkům důkazního řízení a důkazy navržené žalobcem nebyly provedeny, tak aby byly vyloučeny veškeré pochybnosti. Poukázal na skutečnost, že nebylo zohledněno, že on sám řídil předmětné vozidlo v době spáchání přestupku. Konstatoval, že je držitelem průkazu ZTP, který byl viditelně umístěn na palubní desce vozidla, což mohl a měl potvrdit právě žalobcem navrhovaný svědek. Tvrdil, že z vlastní fotodokumentace správního orgánu prvního stupně je patrné, že průkaz ZTP byl dobře viditelný. Měl za to, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, řízení mělo být vedeno jednostranně a skutkový stav nebyl zjištěn přesně a úplně.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že tvrzení žalobce o tom, že příslušný průkaz na palubní desce položen byl, nemůže obstát proti fotodokumentaci vozidla, pořízené na místě přestupku, ze které jednoznačně vyplývá porušení dané povinnosti. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalovaný i žalobce výslovně souhlasili s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: fotografie z místa spáchání přestupku, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 659227/2021/Bac ze dne 12. 5. 2021, odvolání žalobce ze dne 1. 6. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-34814/2021-

řízení v paušální částce 1 000 Kč. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 1. 6. 2021 odvolání. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
11. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě.*
12. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu *Za přestupek se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2*
13. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
14. Soud konstatuje, že ve spisovém materiálu, se nachází celkem pět černobílých fotografií vozidla žalobce z místa spáchání přestupku. Na základě těchto fotografií správní orgány uzavřely, že ve vozidle nebyl viditelně umístěn parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením, a také, že vozidlo bylo skutečně zaparkováno na místě označeném svislou dopravní značkou č. IP 12 – „Vyhrazené parkoviště“, se symbolem č. 225- „Osoba na invalidním vozíku“, a vodorovnou dopravní značkou č. V 10f – „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou“.
15. Soud zde dodává, že podle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, má parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (č. O7) rozměry 106 x 148 mm a je výrazné modré barvy. V případě řádné fotodokumentace vozidla tedy nemohou vzniknout pochybnosti o umístění parkovacího průkazu ve vozidle.
16. V posuzovaném případě však zdejší soud dospěl k závěru, že fotodokumentace obsažená ve správním spise není dostatečná pro závěr

dne 24. 5. 2006 č. j. 2 As 46/2005 - 55). V řízení o přestupku se proto nelze spokojit s tím, že skutečnost, že obviněný se dopustil přestupku, je pravděpodobná, nebo dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového stavu. Není-li mimo jakoukoliv pochybnost prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nemůže být učiněn závěr, že byl spáchán přestupek (zásada in dubio pro reo). Jak již zdůraznil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008 – 115, publ. pod č. 1856/2009 Sb. NSS, „v přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině přestupce a o trestu za přestupek; zkoumá se tu tedy oprávněnost trestního obvinění v širším slova smyslu, jak je chápe čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikována pod č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“). Jak judikatura opakovaně dovodila, platí pro správní trestání obdobné principy jako pro trestání soudní.“

18. V daném případě má soud za to, že vyvstaly pochybnosti o naplnění skutkové podstaty přestupku, neboť fotodokumentace obsažená ve správním spise neprokazuje bez důvodných pochybností, že by v době kontroly vozidla žalobce Městskou policií hl. m. Prahy nebyl ve vozidle umístěn průkaz č. O7, protože tento mohl být umístěn právě v oblasti za výstupkem palubní desky vozidla, která není na fotografiích pořízených Městskou policií hl. m. Prahy zachycena nebo zřetelně viditelná. Podle soudu by průkaz umístěný tak, jak popisoval žalobce v odvolání a zaznamenal na fotografiích (čl. 52 a 55 správního spisu) splňoval požadavky na viditelné umístění v přední části vozidla, protože jeho přítomnost ve vozidle by bylo možné zjistit pouhým nahlédnutím do interiéru. Bylo na správních orgánech, aby prokázaly, že se průkaz č. O7 ve vozidle nenacházel, avšak fotodokumentace založená ve správním spise čl. 4 – 8 byla k prokázání tohoto stavu nedostatečná, neboť na ní není zachycen celý prostor palubní desky vozidla žalobce, kde mohl být daný průkaz umístěn.
19. Dle zdejšího soudu tak bylo vhodné provést další dokazování, například výslech strážníka Městské policie hl. m. Prahy, který pořizoval předmětnou fotodokumentaci, či doplnění správního spisu o barevnou variantu fotografií v maximální možné kvalitě, či jejich digitální kopii tak, aby mohlo dojít k vyloučení vešker

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. června 2023

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně